Dasar Monetari pada Tahun 2009

81 Tinjauan Keseluruhan
81 Dasar Monetari pada Tahun 2009
85 Operasi Monetari pada Tahun 2009
88 *Rencana: Proses Dasar Monetari di bawah Akta Bank Negara Malaysia 2009*

Dasar Monetari pada Tahun 2009

TINJAUAN KESELURUHAN

Pada tahun 2009, dasar monetari berhadapan dengan peningkatan risiko terhadap pertumbuhan berikutan krisis ekonomi dan kewangan global. Ekonomi negara terjejas teruk akibat kejatuhan ketara eksport dan aktiviti pelaburan swasta apabila permintaan global menguncup. Pertumbuhan ekonomi Malaysia berubah menjadi negatif selama tiga suku tahunan, dengan pertumbuhan suku pertama menguncup dengan nyata sebanyak 6.2%. Oleh itu, Bank Negara Malaysia dan pihak Kerajaan telah melaksanakan langkah-langkah dasar yang komprehensif untuk mengurangkan kesan kemelesetan global terhadap ekonomi negara. Dengan sistem kewangan yang berdaya tahan dan proses penyaluran monetari yang berfungsi dengan baik, Malaysia tidak perlu melaksanakan langkah bukan konvensional seperti pelonggaran kuantitatif dan inisiatif untuk menangani keadaan tekanan kewangan. Walau bagaimanapun, tahap krisis yang teruk memerlukan tindak balas luar biasa dari segi skop dan saiz langkah-langkah dasar monetari dan fiskal. Secara kumulatif, langkah-langkah ini berjaya membendung kesan buruk daripada perkembangan di luar negeri. Menjelang suku keempat 2009, ekonomi dalam negeri nyata bertambah baik dan menuju ke arah pemulihan yang mantap.

DASAR MONETARI PADA TAHUN 2009

Sejak bertahun-tahun yang lalu, Bank Negara Malaysia telah melaksanakan langkah awalan dalam dasar monetarinya. Pada awal tahun 2008, inflasi meningkat akibat kenaikan harga makanan dan tenaga yang mendadak lagi ketara. Walau bagaimanapun, Kadar Dasar Semalaman (OPR), tidak diubah. Menurut penilaian Bank, kenaikan harga makanan dan tenaga didorong terutamanya oleh faktor penawaran. Oleh itu, kenaikan kadar faedah memberikan kesan yang terhad dalam membendung inflasi. Yang nyata, ekonomi Asia juga akan terjejas oleh kesan limpahan daripada krisis tersebut, memandangkan hubungan perdagangannya yang rapat dengan ekonomi maju. Selain itu, memandangkan makanan dan tenaga mencakupi bahagian yang tinggi dalam jumlah penggunaan, kenaikan harga bagi kategori tersebut akan menyebabkan kesan penguncupan terhadap pertumbuhan. Walaupun terdapat banyak ketidakpastian, imbangan risiko adalah terhadap pertumbuhan yang akan menjadi perlahan dalam tempoh 12 bulan, bermula pertengahan tahun 2008. Perkara ini menjadi pertimbangan utama apabila Bank mengambil keputusan untuk mengekalkan kadar faedah walaupun terdapat kenyataan yang Bank sepatutnya mengetatkan dasar monetari. Apabila ekonomi global merosot, keputusan Bank untuk mengekalkan kadar faedah bukan sahaja berasas, malah membolehkan keadaan awal monetari berada pada kedudukan yang wajar bagi memberi sokongan kepada ekonomi dalam negeri.

Magnitud penurunan OPR dan SRR bertujuan untuk menyediakan persekitaran monetari yang akomodatif bagi mengelakkan kemerosotan ekonomi yang ketara

Menjelang awal tahun 2009, ekonomi Malaysia jelas sedang berhadapan dengan ancaman yang besar daripada kelembapan ketara berikutan kemerosotan yang nyata dalam keadaan ekonomi global. Walaupun keadaan permintaan dalam negeri secara relatif kukuh, namun kejatuhan eksport yang teruk dan prospek ekonomi beberapa rakan perdagangan utama Malaysia yang lemah telah bermaksud sokongan dasar yang ketara diperlukan bagi menghalang ekonomi daripada mengalami kemelesetan yang teruk dan berpanjangan. Dengan penurunan inflasi, Bank Negara Malaysia sejak awal lagi telah melaksanakan langkah pengurangan kadar faedah bagi melindungi ekonomi negara daripada kesan ekonomi global yang semakin lemah. Bank Negara Malaysia menurunkan Kadar Dasar Semalaman (OPR) sebanyak 150 mata asas kepada 2.00% antara November 2008 hingga Februari 2009. Bagi memastikan penyaluran daripada kadar dasar kepada kadar pinjaman runcit yang lebih baik, Keperluan Rizab Berkanun (SRR) juga diturunkan serentak sebanyak 300 mata asas. Langkah-langkah juga diambil untuk memastikan peminjam yang sedia

Rajah 3.1
Kadar Dasar Semalaman (OPR)

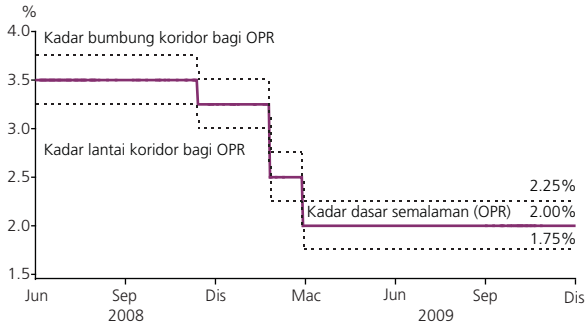

Sumber: Bank Negara Malaysia

Rajah 3.2
Kadar Pinjaman Asas (BLR) dan Purata (ALR) bagi Bank Perdagangan

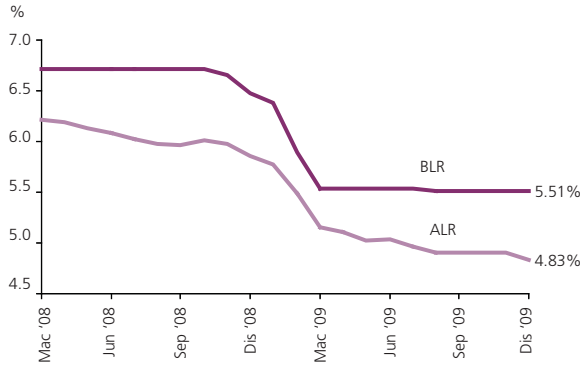

Sumber: Bank Negara Malaysia

ada mendapat manfaat daripada penurunan kadar faedah dalam bentuk pengurangan bayaran ansuran bulanan bagi pinjaman berkadar terapung dengan serta-merta dan bukan melalui pengurangan tempoh pembayaran balik. Ini perlu bagi memastikan penurunan kadar faedah dapat meningkatkan pendapatan boleh guna peminjam, yang kemudiannya dapat disalurkan kepada penggunaan domestik yang lebih tinggi. Oleh sebab pinjaman berkadar faedah boleh ubah membentuk bahagian yang besar daripada jumlah pinjaman di Malaysia, peningkatan pendapatan boleh guna ekoran kos faedah yang lebih rendah telah menghasilkan kesan positif terhadap perbelanjaan penggunaan.

Dengan penurunan OPR ke paras terendah dalam sejarah pada bulan Februari, Bank tidak membuat sebarang perubahan terhadap kadar dasar sepanjang tahun tersebut. Menurut penilaian Bank, langkah dasar monetari terkumpul adalah mencukupi untuk menyokong permintaan dalam negeri. Tidak seperti negara lain yang berada di tengah-tengah krisis kewangan global, sistem perbankan domestik berada pada kedudukan yang teguh dan mantap dan mempunyai penampan modal yang kukuh. Sistem kewangan yang kukuh dan proses penyampaian monetari yang berfungsi dengan baik, sangat berkesan dalam menyalurkan kesan rangsangan dasar monetari kepada ekonomi. Dalam tempoh dua minggu selepas penyelarasan OPR terakhir pada Februari 2009, kadar pinjaman asas (BLR) bank perdagangan telah diselaraskan ke bawah sebanyak 121 mata asas secara keseluruhannya, manakala kadar faedah pinjaman baharu bagi sektor perniagaan dan isi rumah turut diturunkan. Hasilnya, kadar pinjaman purata (ALR) bagi pinjaman baharu pada tahun 2009 menurun ke paras terendah dalam sejarah.

Persoalan utama yang dihadapi Jawatankuasa Dasar Monetari (MPC) Bank Negara Malaysia adalah sama ada penurunan kadar faedah ke paras lebih rendah akan memberikan manfaat dalam konteks negara yang mempunyai tabungan yang tinggi seperti Malaysia. Selain persoalan tentang keberkesanan penurunan kadar faedah selanjutnya, risiko yang mungkin timbul juga perlu dipertimbangkan dengan teliti. Kos peminjaman yang lebih rendah sahaja tidak akan menjadi faktor utama dalam menyokong permintaan, terutamanya dalam persekitaran keyakinan dan sentimen yang terjejas teruk oleh prospek ekonomi global yang lemah. Dalam sesetengah ekonomi yang sedang menghadapi ancaman deflasi yang ketara, penggubal dasar menurunkan kadar faedah hampir kepada sifar. Bank Negara Malaysia membuat keputusan untuk tidak mengambil langkah ekstrem sedemikian memandangkan tiada tanda-tanda tekanan deflasi dalam ekonomi. Inflasi yang berubah menjadi negatif pada Jun 2009 lebih merupakan perkembangan yang bersifat statistik memandangkan asas inflasi pada tahun 2008 adalah tinggi. Selain itu, pulangan yang rendah bagi pendeposit dan pengekalan kadar faedah benar negatif untuk tempoh yang panjang boleh mewujudkan rentetan implikasi yang negatif. Keadaan ini juga boleh mewujudkan gangguan yang boleh menjejaskan ekonomi dalam jangka panjang. Kadar faedah yang kekal rendah boleh menyebabkan aktiviti pencarian pulangan, yang

seterusnya boleh mendorong kenaikan harga aset yang keterlaluan.

Pelonggaran dasar monetari dilengkapi oleh pelaksanaan langkah-langkah yang bertujuan untuk menjangkau sektor ekonomi tertentu

Semasa berlakunya krisis, penurunan kadar faedah sahaja tidak mencukupi. Beberapa langkah sampingan juga diperkenalkan supaya dapat menjangkau sektor ekonomi tertentu. Oleh itu, selain melonggarkan kadar faedah, Bank juga memperkenalkan beberapa langkah khusus untuk memastikan akses kepada pembiayaan berterusan, jaringan keselamatan dilanjutkan buat sementara waktu, nilai kekayaan dan pendapatan benar pendeposit dilindungi, dan peminjam yang mudah terjejas kepada kesan penuh krisis dilindungi.

Bank dan pihak Kerajaan telah mewujudkan pelbagai dana khas untuk memastikan perusahaan kecil dan sederhana (PKS) yang terjejas akibat krisis kewangan global terus mendapat akses kepada pembiayaan. Selaras dengan matlamat transformasi ekonomi, Skim Jaminan Pinjaman Penstrukturan Semula Industri diwujudkan bagi membantu syarikat berdaya maju meningkatkan tahap operasi perniagaan mereka, dengan matlamat jangka panjangnya untuk meningkatkan kecekapan dan membina kapasiti untuk masa hadapan. Danajamin Nasional Berhad juga telah ditubuhkan untuk menyediakan insurans jaminan kewangan kepada syarikat yang mempunyai penarafan pelaburan untuk memperoleh dana daripada pasaran bon.

Pelbagai dialog antara sektor swasta dengan institusi perbankan telah diadakan supaya halangan dapat dikenal pasti dan ditangani, dan bagi memastikan aliran kredit mencukupi. Ini mengurangkan kebimbangan tentang keengganan pemberi pinjaman untuk mengeluarkan kredit atau menuntut premium risiko yang lebih tinggi. Pelbagai ruang juga disediakan untuk individu dan perniagaan mendapatkan bantuan berhubung dengan isu kredit. Ini termasuklah Pusat Hubungan Bersepadu (ICC) yang dipertingkat, yang terdiri daripada BNMLINK dan BNMTELELINK serta Unit Pengurusan Aduan dan Khidmat Nasihat. Pada Disember 2008, Saluran Bebas Tol ABMConnect telah diwujudkan oleh Persatuan Bank-bank Malaysia (ABM) yang merupakan kerjasama dengan institusi perbankan sebagai platform untuk pertanyaan am berhubung dengan isu perbankan dan kredit.

Pengurangan kos peminjaman dan langkah yang diambil bagi memastikan aliran kredit yang lancar dalam ekonomi telah berjaya mengekalkan aktiviti pembiayaan. Walaupun pertumbuhan pembiayaan adalah lebih perlahan pada awal tahun tersebut, aliran kredit berterusan meskipun berlaku kemelesetan dalam sektor ekonomi domestik dan luar. Kredit untuk membiayai permintaan sektor perniagaan dan isi rumah dalam negeri juga berterusan. Apabila langkah yang dilaksanakan Bank mula menampakkan kesan, permintaan untuk pinjaman bank meningkat mulai suku kedua dan seterusnya. Kelulusan pinjaman juga lebih tinggi. Dalam pasaran modal, dana diperoleh sektor swasta meningkat dengan ketara, melebihi jumlah perolehan pada tahun 2008. Dengan perkembangan positif ini, pertumbuhan pembiayaan meningkat pada suku ketiga, daripada paras terendah 7.1% pada Ogos 2009 kepada 8.5% pada akhir tahun 2009.

Dengan kejatuhan institusi kewangan terkemuka dalam ekonomi maju, dan sebagai langkah untuk mengelakkan perkembangan buruk ini daripada menular ke dalam sistem perbankan domestik, Bank bersama-sama dengan Kementerian Kewangan telah mengumumkan

Rajah 3.3
Permohonan Pinjaman

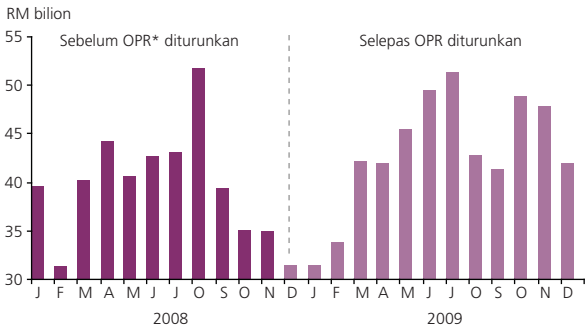

*Kadar Dasar Semalaman (OPR)

Sumber: Bank Negara Malaysia

langkah awalan dalam bentuk jaminan deposit menyeluruh sehingga Disember 2010. Selain itu, kemudahan mudah tunai Bank Negara Malaysia telah diperluas kepada semua syarikat insurans dan pengendali takaful. Jaminan deposit menyeluruh tersebut merupakan sebahagian daripada tindak balas serantau yang diselaraskan mengikut krisis, dan Singapura dan Hong Kong telah mengumumkan langkah yang sama secara serentak. Perluasan akses kepada kemudahan mudah tunai kepada penanggung insurans merupakan langkah berjaga-jaga berikutan kejadian pendeposit menyerbu AIG di beberapa negara di rantau ini ekoran perkembangan yang berlaku di Amerika Syarikat. Hakikat bahawa kemudahan jaminan tersebut masih belum digunakan menunjukkan bahawa langkah tersebut berjaya menanamkan keyakinan dan mengurangkan risiko penularan.

Kesan daripada kejatuhan Lehman Brothers telah mengakibatkan kekurangan mudah tunai dolar AS yang nyata di peringkat global apabila langkah penghindaran risiko oleh pelabur mengakibatkan aktiviti penarikan dana dan pembayaran balik hutang yang ketara. Keadaan ini menjejaskan kemampuan bank di seluruh dunia untuk memberikan pinjaman dalam dolar AS bagi aktiviti perdagangan. Untuk memudahkan perdagangan antarabangsa, Bank telah membuat pengaturan buat syarikat yang terlibat dalam perdagangan antarabangsa dengan jaminan bekalan dolar untuk tujuan perdagangan.

Langkah-langkah untuk menstabilkan aktiviti ekonomi turut dibantu oleh pergerakan ringgit yang teratur. Prestasi ringgit sepanjang tahun tersebut didorong terutamanya oleh faktor luar, termasuk pembayaran balik hutang di peringkat global pada suku pertama, diikuti oleh minat pelabur antarabangsa yang semakin pulih terhadap aset dalam pasaran sedang pesat membangun sejak suku kedua. Setelah menyusut nilai pada suku pertama, ringgit mencatatkan trend menaik yang meluas dan mencapai paras tertingginya berbanding dengan dolar AS pada tahun 2009, pada RM3.3475 pada 15 Oktober. Ini merupakan peningkatan sebanyak 11.3% daripada paras terendahnya pada RM3.7255 pada bulan Mac. Penyelarasan ringgit dan keadaan dalam pasaran pertukaran asing dalam negeri kekal teratur dan tidak menjejaskan aktiviti perdagangan sepanjang tahun tersebut.

Malaysia merupakan ekonomi yang mempunyai kadar tabungan yang tinggi, dan dengan tahap penabungan dalam sistem kewangan yang tinggi. Oleh itu, kadar faedah yang rendah akan mengurangkan pulangan atas deposit sebahagian besar segmen ekonomi. Bagi menyokong penyimpan, Bank telah menerbitkan Bon Simpanan Merdeka berjumlah RM2 bilion yang disasarkan khusus untuk segmen penyimpan yang bergantung pada pendapatan daripada deposit sebagai mata pencarian. Selain itu, Kerajaan juga menerbitkan Sukuk Simpanan Rakyat bernilai RM5 bilion yang juga disasarkan kepada sektor isi rumah.

Pengajaran penting daripada Krisis Kewangan Asia 1997-98 ialah perlunya langkah dasar yang komprehensif dan diselaraskan dengan baik. Tindak balas dasar yang terlaras memberikan kesan yang lebih nyata dan lebih efektif kepada ekonomi, dengan memastikan dasar yang berbeza saling menyokong. Oleh itu, dalam mengurus krisis semasa, tindak balas kolektif dan terlaras telah dilaksanakan oleh Bank Negara Malaysia dan seluruh jentera pentadbiran Kerajaan.

Kerajaan Malaysia telah bertindak pantas terhadap krisis ekonomi global. Pakej rangsangan fiskal berjumlah RM7 bilion telah diumumkan pada 4 November 2008 untuk menyokong perbelanjaan swasta. Apabila prospek ekonomi global menjadi bertambah buruk, Kerajaan mengumumkan pakej rangsangan kedua pada 10 Mac 2009 berjumlah

Rajah 3.4
KDNK dan Inflasi

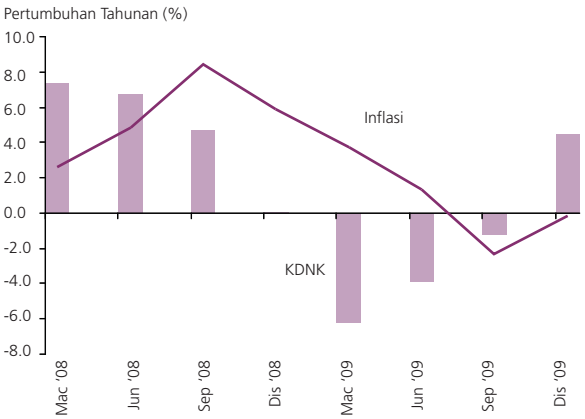

Sumber: Bank Negara Malaysia

RM60 bilion untuk memberi sokongan yang mencukupi bagi mendorong aktiviti ekonomi. Dalam mengimbangi keperluan untuk membuat keputusan yang tegas dan berani, bersama-sama keperluan untuk mengekalkan amalan fiskal berhemat, hanya RM15 bilion daripada pakej rangsangan kedua merupakan suntikan fiskal secara langsung. Selebihnya pula adalah dalam bentuk jaminan kerajaan, pelaburan ekuiti oleh Khazanah Nasional Berhad, inisiatif kewangan swasta dan insentif percukaian. Saiz keseluruhan pakej rangsangan yang besar yang mencakupi 9.6% daripada KDNK dianggap perlu untuk menggalakkan perniagaan dan isi rumah dalam keadaan yang penuh dengan ketidakpastian. Pada masa yang sama, perbelanjaan fiskal yang terhad bertujuan untuk memastikan kedudukan fiskal jangka panjang Kerajaan terus mapan.

Hasil daripada langkah dasar yang dilaksanakan serentak dapat dilihat pada separuh tahun kedua 2009 apabila tanda-tanda semakin jelas bahawa kesan daripada krisis telah dapat dibendung. Menjelang separuh tahun kedua 2009, penunjuk ekonomi, termasuk pengeluaran perindustrian, trend pembiayaan, perdagangan luar dan keadaan dalam pasaran pekerja menjurus kepada penstabilan dan peningkatan yang meluas dalam ekonomi domestik. Sentimen perniagaan dan pengguna yang mula pulih pada suku kedua, juga bertambah baik. Ekonomi negara menjadi bertambah baik pada separuh tahun kedua 2009, apabila kadar penguncupan menurun kepada -1.2% pada suku ketiga. Menjelang suku keempat, ekonomi berkembang sebanyak 4.5%. Pertumbuhan KDNK tahun itu mencatatkan kemerosotan yang lebih sederhana, iaitu -1.7% berbanding unjuran awal -4 hingga -5% dalam persekitaran inflasi yang rendah pada 0.6%.

OPERASI MONETARI PADA TAHUN 2009

Keadaan pasaran wang dalam negeri pada tahun 2009 secara keseluruhan stabil. Pasaran wang Malaysia terus beroperasi dalam persekitaran mudah tunai yang berlebihan, dengan agregat mudah tunai lebihan menurun sedikit daripada RM261 bilion pada akhir tahun 2008 kepada RM252 bilion pada akhir tahun 2009. Kemelut di luar negeri didapati hanya memberikan kesan yang sedikit terhadap pasaran wang dalam negeri. Ini terbukti oleh fungsi pasaran wang yang terus berjalan lancar dan hanya mengalami sedikit turun naik.

Rajah 3.5
Mudah Tunai Terkumpul di Bank Negara Malaysia
(RM252 bilion, pada 31 Dis 2009)

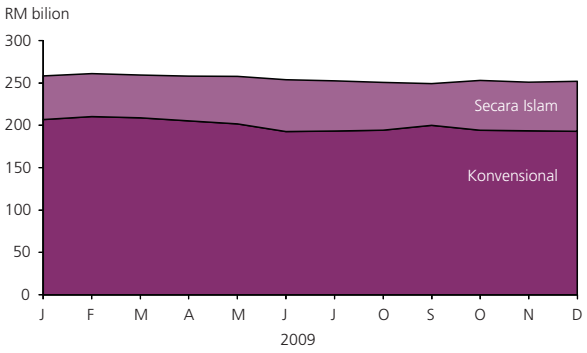

Sumber: Bank Negara Malaysia

Pada tahun 2009, kadar antara bank semalaman (Averege Overnight Interbank Rate, AOIR) purata stabil dan hampir sama dengan OPR walaupun berlaku ketidakpastian yang ketara dan turun naik pasaran yang menyeluruh pada awal tahun tersebut. Bank terus menggunakan pelbagai instrumen monetari untuk mengendalikan operasi monetari dan mengekalkan AOIR dalam lingkungan koridor dasar ± 25 mata asas.

Pada awal tahun 2009, pasaran wang dalam negeri terus terjejas oleh aktiviti pembayaran balik hutang oleh institusi kewangan antarabangsa. Aliran keluar portfolio jangka pendek dicatatkan pada suku pertama, apabila pelabur asing mengurangkan pegangan aset domestik mereka. Ini telah menyebabkan mudah tunai dalam negeri menguncup sedikit, dengan lebihan mudah tunai yang ditempatkan dengan Bank Negara Malaysia oleh sistem perbankan berkurang daripada RM261 bilion kepada RM256 bilion, antara Disember 2008 hingga Mac 2009.

Bagi mengimbangi aliran keluar yang berlaku susulan penjualan aset domestik oleh pelabur asing, Bank Negara Malaysia telah mengeluarkan sebahagian daripada lebihan mudah tunai dalam simpanannya. Dalam hal ini, simpanan antara bank bersih yang besar dengan Bank menjadi penampan mudah tunai sistem perbankan. Walaupun jumlah mudah tunai lebihan menurun akibat aliran keluar tersebut, mudah tunai dalam sistem perbankan terus berlebihan. Ini ditunjukkan oleh nisbah pinjaman-deposit sistem perbankan yang kekal pada paras sederhana, antara 72.2%

Rajah 3.6
OPR berbanding dengan AOIR dan Kadar Antara Bank

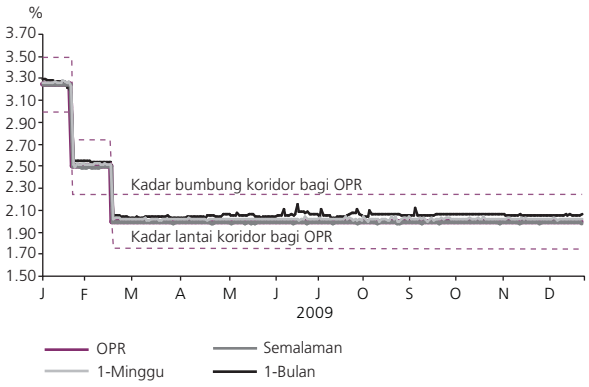

Sumber: Bank Negara Malaysia

di Januari kepada 77.5% di Mac 2009. Di peringkat institusi, semua bank beroperasi dalam keadaan mudah tunai yang berlebihan. Keadaan mudah tunai yang lebih daripada mencukupi juga disokong oleh keputusan Bank Negara Malaysia untuk mengurangkan keperluan rizab yang dipegang oleh bank terhadap liabiliti yang layak, daripada 4% kepada 1%. Walaupun dorongan utama bagi penurunan SRR adalah untuk mengurangkan kos pengantaraan, namun penurunan SRR juga telah meningkatkan bekalan mudah tunai bank.

Kadar faedah dalam pasaran antara bank kekal teratur. AOIR diniagakan dalam julat yang kecil, iaitu 1 mata asas di atas dan di bawah OPR. Ekoran penurunan OPR kepada 2.50% pada 21 Januari, AOIR telah menurun dan menjadi stabil dalam julat yang lebih rendah antara 2.49% - 2.51%, pada 22 Januari - 24 Februari. Dengan penurunan OPR selanjutnya pada 24 Februari kepada 2.00%, AOIR menurun dan menjadi stabil pada julat yang lebih rendah, iaitu 1.99% - 2.01%.

Mulai suku kedua dan seterusnya, persekitaran ekonomi dan kewangan global mula bertambah baik. Kesanggupan pelabur untuk mengambil risiko dalam aset kewangan ekonomi sedang pesat membangun bertambah dan telah menyebabkan aliran masuk portfolio bersih ke dalam pasaran sedang pesat membangun, termasuk Malaysia. Keadaan dalam pasaran wang dalam tempoh tersebut kembali seperti biasa. Operasi monetari Bank telah ditumpukan pada penyerapan lebihan mudah tunai dalam sistem perbankan melalui penggunaan pelbagai instrumen monetari.

Berhubung dengan instrumen monetari pula, peminjaman langsung tanpa cagaran dan penerimaan Al-Wadiah kekal sebagai instrumen monetari utama, dan mensteril sebanyak 70% daripada lebihan mudah tunai dalam

Rajah 3.7
Instrumen Dasar Monetari Terkumpul

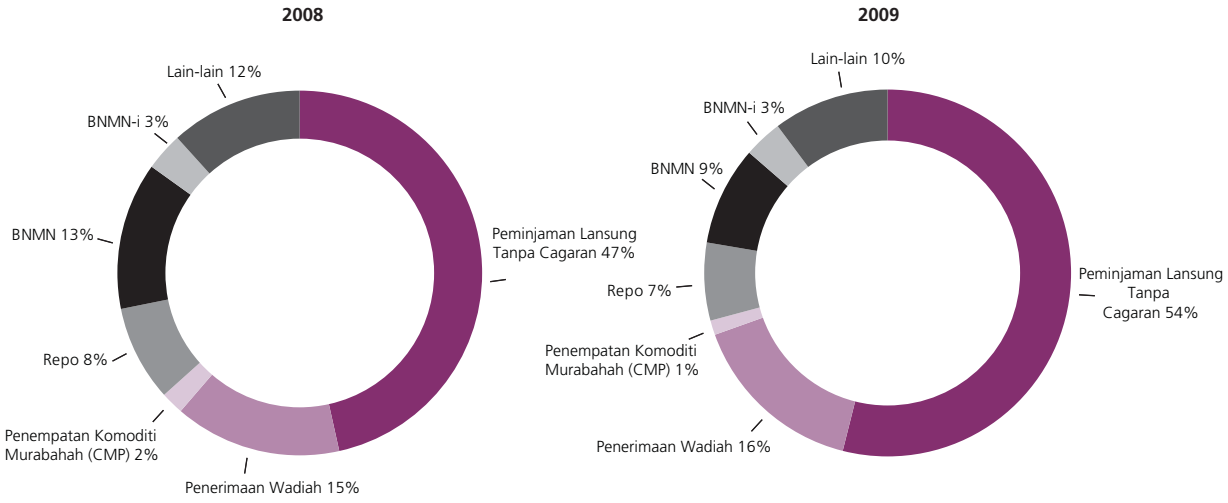

Sumber: Bank Negara Malaysia

sistem perbankan. Walaupun tempoh matang peminjaman melalui peminjaman langsung dan penerimaan Al-Wadiah adalah antara semalaman hingga 3 bulan, tempoh matang peminjaman purata adalah lebih singkat, iaitu antara 7 hingga 25 hari. Bahagian peminjaman langsung meningkat daripada 47% pada tahun 2008 kepada 54% pada tahun 2009 berikutan penurunan paras SRR.

Nota Monetari Bank Negara (atau BNMN untuk pasaran wang konvensional dan BNMN-i untuk pasaran wang Islam) juga telah digunakan dengan banyak, mencakupi 12% daripada jumlah instrumen monetari. BNMN/BNMN-i masih merupakan instrumen penting Bank kerana terbitan nota tersebut berterusan dan membantu menggalakkan mudah tunai pasaran sekunder. Selain itu, BNMN/BNMN-i juga menyediakan kaedah yang berkesan kos untuk mensteril lebihan mudah tunai. Kadar hasil BNMN/BNMN-i ada kalanya diniagakan di bawah OPR, khususnya semasa kadar faedah dijangka lebih rendah. Ini seperti yang berlaku pada suku pertama 2009, dan disebabkan oleh permintaan terhadap sekuriti jangka pendek yang lebih tinggi daripada pelabur bukan pemastautin pada suku-suku seterusnya.

Rajah 3.8
Kadar Hasil BNMN dan OPR

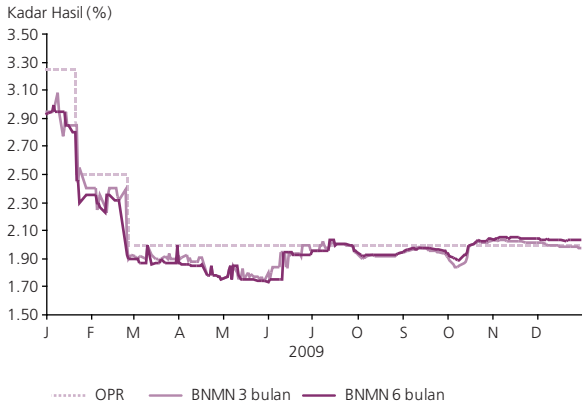

Sumber: Bank Negara Malaysia

Pada tahun 2009, operasi monetari pasaran wang konvensional mencakupi 77% daripada seluruh operasi, manakala bahagian sebanyak 23% lagi merupakan operasi monetari Islam. Skala operasi monetari Islam adalah sejajar dengan saiz sistem perbankan Islam di Malaysia yang meningkat kepada 19.6% daripada jumlah aset sistem perbankan pada akhir tahun 2009 (17.4% pada akhir tahun 2008).

Bank juga telah mengambil langkah untuk meningkatkan kecekapan operasi dalam pasaran wang. Pada 2 Julai 2009, Bank telah memperkenalkan BNMN yang berasaskan konsep Murabahah (BNMN-Murabahah), untuk mengambil alih secara beransur-ansur terbitan BNMN-i yang berasaskan konsep Bai Al-Inah. Terbitan BNMN-Murabahah adalah berdasarkan kontrak murahabah yang diterima umum, yang pada dasarnya merupakan sijil hutang berikutan urus niaga jualan tokokan tertangguh sesuatu aset, yang biasanya dalam bentuk komoditi (contohnya, minyak sawit mentah). Oleh sebab murabahah merupakan konsep yang diterima oleh pelabur pemastautin dan pelabur bukan pemastautin, ia telah memperluaskan asas pelabur dan seterusnya menggalakkan pasaran sekunder dalam pasaran wang Islam.

Proses Dasar Monetari di bawah Akta Bank Negara Malaysia 2009

Akta Bank Negara Malaysia 2009 (Akta) yang mula berkuat kuasa pada 25 November 2009, secara rasminya telah menginstitusikan prosedur untuk merumuskan dasar monetari yang telah dilaksanakan sejak awal dekad ini.

Akta ini memperuntukkan bahawa dasar monetari hendaklah dirumuskan dan dilaksanakan secara autonomi oleh Bank Negara Malaysia. Objektif dasar monetari juga dinyatakan dengan lebih jelas iaitu, ``Dalam menggalakkan kestabilan monetari, Bank hendaklah membentuk dan menjalankan suatu dasar monetari yang memenuhi kepentingan negara dengan matlamat utama untuk mengekalkan kestabilan harga dengan mengambil kira perkembangan dalam ekonomi.´´[1]

Akta ini secara rasmi dan dari segi perundangan memperakui bahawa Jawatankuasa Dasar Monetari (Monetary Policy Committee, MPC) ialah pihak yang bertanggungjawab untuk merumuskan dasar monetari dan mengendalikan operasi dasar monetari. MPC mengandungi 7 hingga 11 anggota, dengan Gabenor sebagai Pengerusinya. Gabenor dan Timbalan-Timbalan Gabenor akan kekal sebagai anggota MPC selagi mereka masih memegang jawatan masing-masing. Selain Gabenor dan Timbalan-Timbalan Gabenor, anggota lain Jawatankuasa ini dilantik oleh Lembaga Pengarah Bank Negara Malaysia daripada kalangan pegawai kanan Bank yang mempunyai kepakaran yang berkaitan atas cadangan Jawatankuasa Tadbir Urus Lembaga. Anggota-anggota Jawatankuasa dari luar Bank boleh dilantik oleh Menteri Kewangan atas cadangan Jawatankuasa Tadbir Urus Lembaga. Tempoh keanggotaan dalam Jawatankuasa ini ialah selama tiga tahun dan kelayakan untuk pelantikan semula tertakluk kepada penilaian prestasi anggota oleh Jawatankuasa Tadbir Urus Lembaga. Akta ini juga memastikan pelantikan anggota dalam MPC adalah berlandaskan kriteria yang berhemat. Anggota MPC perlulah seorang yang jujur, berwibawa dan mempunyai pertimbangan yang baik, di samping mempunyai kepakaran dan pengalaman yang berkaitan. Tadbir urus mesyuarat MPC dan kebertanggungjawaban anggotanya adalah berdasarkan kepada Undang-undang kecil MPC yang diluluskan oleh Lembaga Pengarah Bank. Anggota-anggota MPC pada masa ini ialah:

Tan Sri Dr. Zeti Akhtar Aziz	(Gabenor)
Dato' Ooi Sang Kuang	(Timbalan Gabenor)
Dato' Zamani bin Abdul Ghani	(Timbalan Gabenor)
Dato' Mohd Razif bin Abd. Kadir	(Timbalan Gabenor)
Dato' Muhammad bin Ibrahim	(Penolong Gabenor)
Puan Nor Shamsiah binti Mohd Yunus	(Penolong Gabenor)
Dr. Sukhdave Singh	(Penolong Gabenor)
Puan Norzila Abdul Aziz	(Penolong Gabenor)

MPC dikehendaki mengadakan mesyuarat seperti yang dijadualkan sebanyak enam kali setiap tahun. Mesyuarat tambahan akan diadakan sekiranya perlu.[2] Dalam mesyuarat Jawatankuasa Dasar Monetari, anggota-anggotanya akan membuat penilaian mengenai keadaan ekonomi dan kewangan, serta risiko-risiko kepada matlamat jangka panjang untuk mencapai kestabilan harga dan kemapanan pertumbuhan ekonomi negara, sebelum membincangkan dengan terperinci dan membuat keputusan berhubung dengan pendirian dasar monetari yang sewajarnya. Dalam membuat keputusan, Jawatankuasa ini menerima pakai kaedah persepakatan bersama. Oleh yang demikian, Gabenor, sebagai Pengerusi, memainkan peranan penting dalam mengendalikan mesyuarat dan perbincangan, serta mencapai sepersetujuan pendapat anggota-anggota

[1] Seksyen 22 (1) Akta Bank Negara Malaysia 2009.
[2] Jadual bagi enam mesyuarat yang akan datang disiarkan bersama-sama dengan Pernyataan Dasar Monetari yang terakhir pada tahun terdahulu.

Jawatankuasa. Pernyataan Dasar Monetari[3] akan disiarkan setiap kali selepas mesyuarat Jawatankuasa Dasar Monetari untuk mengumumkan dasar monetari yang dirumuskan. Pernyataan Dasar Monetari juga memberi maklumat kepada orang ramai mengenai penilaian prospek ekonomi dan inflasi, serta isu-isu lain yang berkaitan dengan keputusan dasar yang dibuat oleh Jawatankuasa Dasar Monetari.

[3] Pernyataan Dasar Monetari boleh didapati di laman sesawang Bank Negara Malaysia di www.bnm.gov.my